

OKÉNKO

do

charity
Jeseník

číslo 12 • 2021

Slovo ředitelky

Milí přátelé,

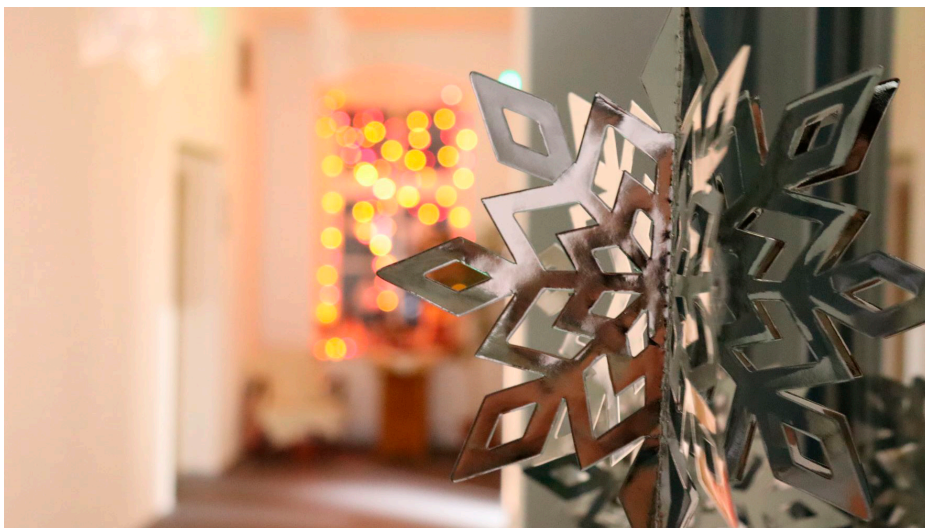
v těchto dnech jsme se na vás, naše příznivce, obrátili s velkou prosbou. Od soboty jsme spustili sbírkovou kampaň pod názvem „Pomozte přiblížit pomoc“. Jejím cílem je zajistit pro naše zdravotní sestry z Domácí zdravotní a hospicové péče nový automobil a k jeho zakoupení nám chybí ještě část financí, celkem 70 tisíc korun. Domácí hospicová péče je v posledních letech velmi žádanou službou a záleží nám na tom, aby byla dostupná všem, kteří o ní projeví zájem.

Každý, třeba jen drobný dar, kterým pomůžete lidem, k nimž nebyl osud právě příznivý, má pro nás v této době velkou cenu. Zvláště proto, že mnozí z vás nyní řeší problémy související s krachem dodavatelů energií. Také epidemie koronaviru znovu sílí a v souvislosti s tím se nad některými živnostmi opět vznáší ekonomická nejistota. O to víc je pro nás povzbuzující průběžný výsledek kampaně, který ukazuje na Vaši obrovskou štědrost a solidaritu. Neuplynulo totiž ani pět dní a jsme již téměř v polovině potřebné částky. Mám velikou radost, jste prostě úžasnými pomocníci.

Blíží se konec roku a s ním také nejkrásnější svátky – Vánoce. Tuto dobu trávíme většinou v kruhu svých nejbližších. Je to pro nás čas obdarování, pohody a radosti. Nenechme se proto v tyto dny strhnout předvánočním shonem. Nechtějme za každou cenu stihnout všechny nákupy a plány. Spíše zkusme prožít pravou vánoční radost z narození Božího Syna také vnitřně.

Milí přátelé, přeji Vám všem pokojné a požehnané vánoční svátky a vše dobré v nastávajícím roce 2022.

Helena
PASCHKEOVÁ
ředitelka

Darujeme, darujete...

Často se lidé zajímají o to, jak se mají senioři o Vánocích. Jezdí ke svým rodinám? Najdou pod stromečkem dárek? Jako by ten předvánoční čas, jakkoliv je plný shonu, byl pro mnohé i časem uvědomění, že se mají dobře, časem vděčnosti a potřeby obdarovat druhé.

Není divu. Vánoční svátky jsou pro nás všechny citlivým obdobím, kdy je blízkost druhých vnímána jako velmi důležitá a naopak, absence rodiny a přátel jako velmi bolestná. Dotazy pak směřují hlavně k prožívání Štědrého večera. Je v Domovech pokojného stáří opravdu „štědrý“?

„Asi polovina klientů Domova pokojného stáří sv. Františka má své blízké. Ti buď přijíždějí během svátků do Domova, nebo si berou svého příbuzného na návštěvu domů. Bývá to většinou krátká návštěva na jeden den. Rodina je pro nás blízkým partnerem v péči o seniора a jakékoliv spolupráci jsme otevřeni. To se projevuje i během vánočních svátků,“ popisuje koordinátorka péče Jana Nepožitková.

Samozřejmě je zde i skupina klientů, kteří již žádné sociální vazby nemají, nebo jsou

jejich blízcí velmi vzdáleni. Ani ti ale nezůstávají na Štědrý den neobdarováni. V našem kraji funguje výborně takzvaná širší komunita, to znamená město nebo obec, kde se naše Domovy nacházejí. Obyvatelé Javorníku i Vidnavy obdarovávají potřebné rádi a pravidelně.

V Domově pokojného stáří sv. Hedviky ve Vidnavě je poměrně dost klientů, kteří nemají nikoho. „Dárek pod stromečkem ale najde každý,“ říká sociální pracovnice Domova Diana Burdáková. „Pro osamělé lidi rádi využíváme nabídky Českého rozhlasu Ježíškova vnoučata. Před dvěma lety se nám ale podařilo ve spolupráci s městem Vidnava uspořádat akci Strom splněných přání, která už několik let funguje v Javorníku. Jsem ráda, že letos se nám ozvala paní Bronislava Mrvová sama s nabídkou, že na vánočním stromě ve Vidnavě přání našich klientů opět umístí.“

Více o tom, jak se plní vánoční přání seniorů z Domova pokojného stáří sv. Františka v Javorníku a jak tato krásná tradice vznikla, se můžete dočíst v rozhovoru s hlavní organizátorkou Monikou Bukalovou na straně 5 tohoto čísla.

Co nás čeká v prosinci...

- **Přípravy na Vánoce** ve všech službách Charity Jeseník.
- **Strom splněných přání** opět zazáří v Javorníku i ve Vidnavě.
- **Zdobit věnce** budou již tradičně v Denním stacionáři Šimon.
- **Probíhá kampaň na auto** pro Domácí zdravotní péči.
- **Slavnostní vánoční večeri** bude tradičně chystat Vývažovna AVE.

Čtěte dál ...

- **Na svatého Martina** (str. 2)
- **Ve službě na Štědrý den** (str. 3)
- **Rozhovor** (str. 5)
- **Dárek pro Tomáše** (str. 7)
- **Duchovní zamyšlení** (str. 8)

Na svatého Martina...

Klientky a pracovnice Domova pro seniory v Jeseníku navštívily Denní stacionář Šimon v jeho nových prostorách. Společně zde oslavili svátek sv. Martina. Bylo to letos již druhé setkání, opět tvůrčí, zábavné a pro obě strany inspirativní.

„Na svatého Martina zima už nám začíná. Na svatého Martina bude dobrá peřina,“ zazpívali si všichni společně a k tomu se doprovodili na různé rytmické nástroje, které přinesly pracovnice Domova pro seniory. Všichni domácí ze Šimona byli ten den v černém. To proto, že listopadu přisoudili černou barvu. Všichni tak trochu s nostalgii zavzpomínali na poslední se-

tkání v červnu, kdy seděli u stolů plných jahod a melounů, obklopeni letní červenou, která je daleko energičtější a zářivější. Ale o to právě v Duhovém roce Šimona jde. Všimát si, jak se vše kolem nás v průběhu roku proměňuje. Listopadové martinské setkání se neslo v temnějších odstínech, ale i tak bylo velmi veselé. Stacionář byl vyzdoben bílými koníky a zlatými podko-

vičkami. Pracovnímu stolu vévodila velká třílitrová láhev proměněná jednoduchou technikou na krásný martinský svícen s motivem koně. Stejnou techniku pak použili všichni přítomní, kteří si vyrobili svůj malý svíček s motivem podkovičky. Tvoření bylo dokonale připraveno pracovníci ze Šimona. Myslely na každý detail a činnost byla natolik snadná, že ji zvládli opravdu všichni. Každý si domů odnášel krásný skleněný svíček. Vedoucí Denního stacionáře Šimon provedla návštěvu novými prostorami. Vařila se dobrá káva, uživatelé, kteří se již znali z minula, si živě povídali, vzájemně se inspirovali svými ručními pracemi, vyměňovali si zkušenosti o oblíbených aktivitách a činnostech.

Tentokrát se o přípravu zábavy oba stacionáře zcela v martinském duchu podělily. Pracovnice Denního stacionáře pro seniory kromě společného zpívání přečetly i známou legendu o vojáčkovi Martinovi: „V roce 335 za jednoho mrazivého večera se Martin vrátil do vojenského tábora a u brány stál poloooděný žebřák a prosil o almužnu. Martin u sebe neměl peníze ani jídlo a nevěděl, jak mu pomoci. Proto vzal svůj důstojnický plášť a rozsekl ho mečem. Polovinu dal žebřákovi a polovinou se zahrál sám.“ Tento martinský odkaz byl ten den cítit ve vzduchu i díky vzájemnému obdarování, laskavosti a živému sdílení nápadů a inspirace.

Na podzimní vlně laskavosti

Pokud se přidáte k celorepublikovému happeningu „jsemlaskavec“, můžete na vlastní kůži zakusit, jaké to je, když uděláte druhému radost. Třeba se ve vás rozhostí pocit, který budete chtít zažít každý všední den bez ohledu na výzvy.

Mnoho lidí kolem nás už to zakouší. Do domovů pokojného stáří přicházejí dobrovolníci, děti i dospělí, kteří chtějí udělat obyvatelům radost. A můžou si být jisti, že jejich přítomnost je vždy vítána. Tak v listopadu navštívil Domov pokojného stáří sv. Františka kouzelník Mikuláš. Jeho triky, kouzla a celá show vzbudily úžas a nadše-

ní. Stejně tak děti z Mateřské a Základní školy ve Vápenné svým hudebním vystoupením rozjasnily celý domov. V Charitním domě sv. Anežky si zase díky podzimním obrázkům dětí ze Základní školy ve Zlatých Horách mohou klienti každý den uvědomit, ve kterém období roku se právě nacházíme. Všem laskavcům děkujeme.

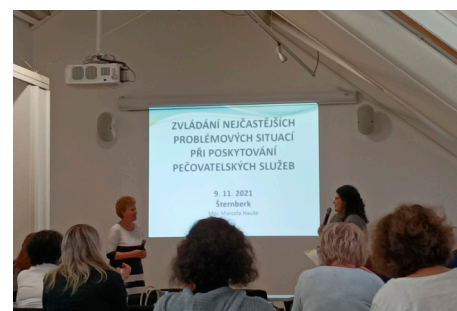
Kalendářium

- **4. prosince 2013** zavítala do Domova pokojného stáří sv. Františka návštěva Mikuláše s hojným doprovodem děsivých čertů a krásných andělů z terapeutické komunity Fides – Bílá Voda.
- **13. prosince 2013** proběhlo Vánoční setkání s rodiči a přáteli Denního stacionáře Šimon. Kromě hraní a zpívání se v tom roce soutěžilo o nejlepší bramborový salát.

Stalo se ...

Řešíme stejné problémy

Vedoucí Charitní pečovatelské služby Hana Netopilová se zúčastnila setkání pracovníků pečovatelských služeb ve Šternberku. „Jely jsme s pracovnicemi dalších dvou služeb z Jesenicka. I povídání v autě je vždy velmi inspirativní, neboť zjistíme, že řešíme všichni stejné problémy. A sdílený problém je hned o něco menší,“ směje se paní Netopilová.

Kdo bude ve službě?

Pracovníci Charitních domovů se každoročně snaží udělat Štědrý den klientům hezký a sváteční. Tento den věnují práci, místo aby jej jako většina z nás trávili doma se svými rodinami. Jak se vybírá, kdo bude na Štědrý den pracovat?

Vedoucí pobytových služeb ve Vídnavě paní Jaroslava Švecová zažije v Charitě letos třetí Vánoce. S plánováním prosincových služeb nikdy problémy nemá. „Služby na prosinec plánujeme v předstihu, dohromady s těmi listopadovými. Dávám pracovnícím na stůl prázdný papír a ony si napíší sváteční směny samy podle svých preferencí a potřeb.“ Někdo upřednostňuje

volný Štědrý den, jiný chce spíší svátky, Silvestr, nebo Nový rok. Někdy se stane, když třeba pracovník ztratí někoho blízkého nebo jej sváteční dny z nějakého důvodu emočně zasahují, je rád v práci, kde si ten den užije a je mu zde naopak moc dobře. Aby byl ten den opravdu sváteční, přicházejí do Domova často posily. Každoročně si najde čas i paní vedoucí a sociální pra-

covnice, které přicházejí klientům popřát, přivezou Betlémské světlo, pomohou s přípravou slavnostní tabule.

„My jsme u nás taková víceméně stálá parta, která na Štědrý den slouží,“ říká paní Naděžda Krejčí, která spolu s dalšími třemi pečovatelkami a zdravotní sestrou bude mít na Štědrý den službu v Domově pokojného stáří sv. Hedviky. „Mám každý rok 24. prosince buď denní, nebo noční a dělám to moc ráda. Celkově je to samozřejmě více práce, protože zdobíme jídelnu a každý chce být krásně upraven. Celý den je ale jiný, než ty všední. Je zde krásná sváteční atmosféra, i klienti jsou úplně jinak naladěni a nás všechny baví udělat jim to tady hezké. Já už mám velké děti, které pak přijíždějí až na svátky a manžel už si za ty roky zvykl,“ dodává s úsměvem paní Krejčí.

Podobná situace je i v dalších dvou Domovech. V Domově pokojného stáří sv. Františka je služba posílená o jednu pracovníci na osm hodin, která pomůže klienty slavnostně obléci a nazdobit štedrovečerní stůl. Mnoho příprav si již udělají v předstihu, ať vše proběhne v co možná největším klidu. Zdá se, že zajistit pracovníky na sváteční službu není pro žádného z vedoucích problém. Všechny pracovníce se shodují na tom, že zažít si tento slavnostní den s klienty je pěkný zážitek a cítí se naplněné, když jej mohou udělat slavnostní a výjimečný.

Nové auto pro domácí hospic

Charita Jeseník vyhlásila kampaň na dofinancování osobního auta pro Domácí hospicovou péči. Na jeho pořízení jí chybí ještě 70 000 Kč. Tato terénní služba je velice žádaná a Charita je v tuto chvíli jedinou organizací, která ji v tomto regionu poskytuje.

Všichni bychom jednou chtěli trávit své poslední dny v klidu, obklopeni svými blízkými a bez pomoci to opravdu nejde. Terénní zdravotní sestry jsou velkou podporou pro rodiny umírajících. Úměrně tomu, jak se vzdělávají, roste i množství úkonů, které jsou schopny zajistit v domácím prostředí. Důležitým pracovním prostředkem pro ses-

try v terénu jsou spolehlivá auta. V našem rozlehlém regionu s velkými vzdálenostmi ujedou denně mnoho kilometrů, v zimě někdy za velmi dramatických podmínek. Pokud byste se rozhodli přispět na nový automobil pro tuto službu, na straně 5 tohoto čísla nebo na webových stránkách Charity Jeseník najdete bližší informace. Děkujeme.

Stane se ...

Černá hodinka v Kavce

Je to už rok, co nás opustila naše přítelkyně a velká podporovatelka Charity Ludmila Procházková. Paní Věra Hradilová a Michaela Vašíčková pořádají na její památku Černou hodinku v javornické kavárně Kavka. Bude se povídat a vzpomínat. Výtěžek ze vstupného bude věnován Charitnímu Domovu pokojného stáří sv. Františka. Z důvodu nemoci akce proběhne později.

Černá hodinka

1. 12. 2021 v 17:00
v Café Kavka

Prožijte klidnou a pokojnou chvíli naplněnou slovy a hudbou.

Věnováno Lídě Procházkové a všem skvělým babičkám.

Napsali o nás

Tři studentky GymJes uspěly v soutěži...

Tři studentky Gymnázia Jeseník – Nikol Paschkeová, Anna Krčmářová a Terezie Veselá se zapojily do výzvy pro středoškolské studenty 'Daruj srdce'. Uspěly v konkurenci 28 týmů a získaly pro Charitu Jeseník 20 tisíc korun.

FB positivJE - 15. listopadu 2021

TŘÍKRÁLOVÁ SBÍRKA 2022

Sbírka probíhá od 1. do 16. ledna 2022

Přispět můžete:

- koledníkům **při tradičním koledování** (pokud to situace dovolí)
- do **kasiček umístěných v obcích a městech** (seznam míst najdete na webu Charity Jeseník)
- přes **ONLINE KOLEDU**
- přímo **na účet: 66008822/0800**, variabilní symbol Charity Jeseník: 777988008
- přes **QR kód**

QR Platba

Výtěžek sbírky bude použit na výstavbu Denního stacionáře Šimon v Jeseníku

DĚKUJEME

HLAVNÍ PARTNER

PARTNER

HLAVNÍ MEDIÁLNÍ PARTNER

HLAVNÍ MEDIÁLNÍ PARTNER

„Obohacuje to všechny,“ říká Monika Bukalová o akci Strom splněných přání

I v letošním roce oslovilo Městské kulturní středisko v Javorníku Domov pokojného stáří sv. Františka s nabídkou uspořádat již tradiční předvánoční sbírku. Přesto že jsou přípravy již v plném proudu, našla si hlavní organizátorka Monika Bukalová čas na rozhovor pro Okénko. Sešli jsme se ve svátečně vyzdobeném Informačním centru právě ve chvíli, kdy z Domova doručili svá přání.

Strom splněných přání v Javorníku se před Vánoci rozsvěcí již několik let. Pamatujete si ještě, jak se tato myšlenka zrodila?

Myšlenka uspořádat tuto akci v Javorníku se zrodila na schůzi spolku BAJA. Byl to spolek žen z Javorníka, které organizovaly různé dobrovolnické a společenské akce. Protože mnohé z nás znaly klienty Domova pokojného stáří, docházely jsme tam občas za nimi a pořádaly malá setkání a společná posezení. Viděly jsme, že se všude před Vánoci organizuje Strom splněných přání. V Jeseníku pořádá tuto sbírku myslím pan Marcel Šos, který pracoval na Informačním centru, a bylo to na podporu dětí. S nápadem tehdy přišla paní Procházková: „Pojďme udělat taky v Javorníku Strom splněných přání, ale zaměříme se spíš na seniory, na které se zase až tak moc nemyslí.“ Hned jsme se toho chytlý a první Strom jsme tedy uspořádaly v roce 2017.

Jak reagovali lidé v Javorníku na začátku této tradice a proměnilo se to nějak? Vzrůstá nebo naopak klesá zájem o obdarovávání?

I když organizátorem celé akce byla BAJA, vždy jsme spolupracovaly s Kulturním střediskem. U příležitosti vernisáže vánoční výstavy jsme umístili přání na vánoční strom. Lidé byli zvyklí hojně navštěvovat tyto vernisáže a při té příležitosti si přání vyzvedli. Myslím si, že hned ten první rok byla téměř všechna přání pro domov rozebrána ještě ten večer. Ze začátku těch přáníček ale nebylo tolik. Nevěděli jsme, s jakým úspěchem se to setká, takže bylo přání jen pár. Myslím, že rok od roku zájem o tuto akci vzrůstá.

Jak dáváte lidem o této akci vědět dnes? Je nějaká kulturní nebo společenská příležitost, kdy si mohou přání ze stromu vyzvednout?

Letos poprvé nespoluorganizujeme v organizaci se spolkem BAJA, který ukončil svou činnost. Bylo by nám ale líto, kdyby akce skončila, takže ji převzalo pod svá křídla Městské kulturní středisko Javorník. Uděláme plakátek a inzerujeme na našich webových stránkách, dáváme zprávičku na facebook a do Javornického zpravodaje. Lidi ale už ví a sami se

hlásí. Už je to v povědomí javornických občanů. Od doby, co se Kulturní středisko přestěhovalo do budovy Soudu, se díky pandemii vánoční výstavy zatím nekonaly, přestože zde na to máme uzpůsobené prostory. Letos tedy nebude na začátku žádná úvodní akce.

Přispívají někteří občané Javorníku opakovaně?

Chodí hodně stejní, kteří přispívají pravidelně, ale jsou i noví zájemci. Letos už se na konci listopadu ptala na přáníčka

paní, která myslím ještě nikdy neobdarovávala. Často se stává, že chodí lidé vybrat si přání a už žádná nejsou. V tom případě chtějí přispět určitou finanční částkou nebo vytvoří balíček, který klientům věnují.

Vím, že koupit dárek je jedna věc, ale celou tuto akci zorganizovat stojí spoustu další práce. Můžete nám popsat, co to pro vás obnáší?

Loni jsme celou akci už organizovali bez paní Lídy Procházkové. Ta, jak jsem říkala, stála u zrodu, vše zařizovala a dávala celé akci nejvíce energie. Odešla vlastně v loňském roce před Vánoci, takže celá organizace proběhla ještě v jejím duchu a na její počest. Jsem vděčná, že paní ředitelka nám od začátku vychází vstříc a pokračuje v tradici Stromu splněných přání. Letos už je to vlastně práce všech

zaměstnanců Kulturního střediska. Na začátku nazdobíme stromeček. Pro mě to znamená, že když mi přáníčka z Domova pokojného stáří přinesou, tak je očíslovuji, napíšu si jejich seznam a pak si poznamenám, kdo si které přání bere. Kdyby mi náhodou některé chybělo, tak vím, koho mám kontaktovat, abychom stihli vše dodat včas. Když pak máme nadílku kompletní, tak balíčky odvezeme do Domova a tam je předáme.

Visela někdy na stromě nějaká kuriózní přání, která bylo těžké splnit?

Vybavuju si, že někteří dárci v dřívějších letech popisovali, jak při shánění různých věcí kontaktovali i své příbuzné a známe z jiných měst. Většina věcí se ale dá pořídit v Javorníku nebo v Jeseníku. Loni, když byla pandemie, tak jsme si vyloženě vyžádali, aby to byly věci jednoduché, pro které nebudou muset občané jezdit daleko. Myslím, že se to povedlo. Ještě nikdy se nestalo, že by se některé přání nedalo splnit.

Funguje vám dobře spolupráce s Domovem pokojného stáří sv. Františka?

V rámci akce Strom splněných přání spolupracujeme velmi dobře. Myslím, že nás to obohacuje všechny. Jsme rádi, že můžeme pro Domov něco udělat. Každý z našich zaměstnanců si vždy nějaké přáníčko vezme. Letos jsem už kartičky s přáním klientů z Domova dostala. Jsou udělána formou PF a jsou velice hezká, takže mohou být zároveň poděkováním pro všechny naše dárcy.

Je krásné, že si díky vám mohou lidé z Javorníku v předvánočním shonu vzpomenout i na ty, kteří žijí vlastně ve městě mezi nimi a třeba nemají nikoho, kdo by je na Vánoce obdaroval. Moc vám za tuto práci děkujeme.

Monika Bukalová – medailon

Narodila se v Jeseníku. Nyní žije s manželem a dcerou v Javorníku. Větší část pracovního života zasvětila Městskému kulturnímu středisku v Javorníku, kde působí již 15 let. Je vedoucí pracovnící Informačního centra. Několik let byla aktivní členkou Spolku BAJA Javorník. Není proto divu, že práce patří mezi její hlavní koníčky. Kromě toho ráda čte, zahradníčí a sportuje. Nejráději relaxuje při cvičení s bezva partou holek.

POMOZTE PŘIBLÍŽIT POMOC

Je **přirozené** umírat doma.
Bez pomoci to někdy nejde.
S našimi zdravotními
sestrami Domácí hospicové
péče na to **nebudete sami**.
Pomáhají už několik let.
V celém okrese Jeseník.

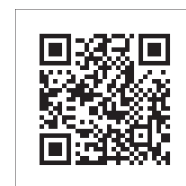
POMOZTE NÁM DOFINANCOVAT NÁKUP AUTA PRO NAŠE ZDRAVOTNÍ SESTRY DOMÁCÍ HOSPICOVÉ PÉČE!

Příspěť můžete:

- osobně na střediscích Charity Jeseník
- přes portál **DARUJME.CZ**
- přímo na účet: 516354002/2700, variabilní symbol: 711
- přes **QR kód**

Nevybrali jste si z uvedených možností?

 Zavolejte nám: 584 440 217

QR Platba

DĚKUJEME!

Moc rádi jsme se potkali

Pokud do zařízení dochází uživatelé několik let, stanou se přes všechna doporučení o profesionálním odstupu tak trochu součástí společné rodiny. Když se pak vazby náhle přeruší a uživatel se odstěhuje nebo odejde jinam, vazby ještě nějaký čas přetrvávají.

Pracovnice Denního stacionáře Šimon Markéta Kovalčíková popisuje jednu takovou návštěvu: „Jedno slunečné podzimní úterý v říjnu jsme se vydali autem na menší výlet. Dvě pracovnice a dva uživatelé Denního stacionáře Šimon jsme podnikli dlouho plánovanou ces-

tu do Olšan u Šumperka. Tady totiž již několik měsíců spokojeně bydlí bývalý dlouholetý kamarád a uživatel Tomáš K. Cesta nám rychle utekla a brzy jsme vyzvedávali Tomáše v Domově Paprsek, abychom si společně udělali procházku po Olšanech. Přivítal nás vesele, tak jak

je u něj zvykem. Dostali jsme plnou tašku dobrot, které nám sám vybral a nakoupil v místním obchodě. Původně nám chtěl připravit posezení s občerstvením, ale covidová situace už mu to neumožnila.

My jsme měli pro Toma také připravené oblíbené sladkosti i slanosti a společný dárek - album fotografií. Byl na nich zachycený Tomáš při různých aktivitách, které s námi v průběhu celého roku podnikal. Byl to ‚Barevný rok‘, kdy každý měsíc měl jinou barvu. Jednotlivé strany alba proto měly barvu podle daného měsíce. Naše vedoucí vybrala a připravila třináct stran fotografií s popisky, kdo je na fotografii a co se zrovna děje. Na zadní straně byly fotky všech pracovníků pěkně pohromadě. Tom měl velkou radost, když tam našel také společnou fotografii se svým tatínkem.

Na procházce jsme si povídali o tom, jak se má, co všechno dělá. Tom nám v žertu prozradil, že ještě v novém domově raději neukázal všechno, co zvládá a umí. My jsme mu naopak vyprávěli o stěhování stacionáře do nových prostor. Domluvili jsme se, že na příští návštěvu mu přivezeme fotky nového stacionáře. Budeme mu také posílat náš měsíčník ‚Okénko do Charity Jeseník‘, aby byl v obraze. Po dvou hodinách jsme se rozloučili. Všichni jsme měli velmi dobrý pocit z návštěvy. Byli jsme rádi, že jsme se po dlouhé době viděli a mohli jsme si popovídat.“

Z mého pohledu

Spolupráce s rodinou

Vazby s našimi klienty a jejich rodinami jsou velké a přetrvávají i po odchodu klienta. Čas, který na sklonku života prožívají v našem Domově, se jim snažíme co nejvíc zpříjemnit. Velmi nám v tom pomáhají jejich rodiny. Rodiny vždy nějakým způsobem spolupracovaly, ale z mého pohledu se tato spolupráce s každým novým klientem zlepšuje a kvalitněji. Rodinné příslušníky a přátele klientů zveme na společné akce, vítáme jejich časté návštěvy, které klienty pokaždé potěší a jsou pro ně velice důležité. Stejně jako vždy vidíme jejich velkou radost, když si mohou společně posedět na houpačce nebo si zajít na oslavu narozenin, na oběd či kávu do restaurace nebo domů k dětem. Velkou pomoc od rodin vidím i ve zdravotní péči. Když například doprovodí dcera svou maminku k lékaři, je to jistě v tu chvíli pro ni příjemnější. V neposlední řadě se snažíme rodiny maximálně podporovat, jak při zhoršení zdravotního stavu, tak i při odchodu jejich

blízkých. V tu chvíli, kdy rodina, pečovatelky, zdravotní sestry a klient sdílí vše společně, stává se rodina klientů součástí naší charitní rodiny. Vznikají v té době blízké vazby nejen s klíčovými pracovníky, ale často se všemi zaměstnanci Domova. Tyto vztahy nejde po odchodu klienta jen tak rychle ukončit a často ještě nějakou dobu přetrvávají. I my chceme, aby rodina měla na své blízké pěkné vzpomínky. Připravujeme jim malý dárek ve formě fotografií ze života seniora v Domově pokojného stáří sv. Františka. Ze strany rodin zaznamenáváme po odchodu klienta velkou vděčnost, kterou projevují drobným dárkem pečovatelkám, podporou Domova, sledováním na FB a především uznáním a oceněním naší práce.

Jana Nepožítková
koordinátorka péče
DPS sv. Františka

Krátce

Z našeho Facebooku

Včera jsem dostala od paní Moniky Boškové z Domova pokojného stáří sv. Františka flešku s fotkami mé maminky paní Kainové s vánočním přáním. Maminka zemřela v červnu. Je to takový výřez života strávený v tomto Domově a můžu vám říct, že to je pro mě nádherný dárek k Vánocům. Víím, že tam byla velmi spokojená. Dělalí jste pro ni a děláte i pro ostatní klienty jak se říká „první a poslední.“ Úžasné jsou vaše akce, které pro ně pořádáte. Rovněž ohleduplnost a flexibilita a fakt – jste prostě úžasní. Moc vám děkuji za vaši práci, přeji krásné a spokojené Vánoce, pevné zdraví a mnoho dalších spokojených klientů. Kdybych měla klobouk, tak smekám s velkou úctou. I já jsem se u vás cítila velmi příjemně. Jako doma.

Držte se!! Přeji hezký den.

Olga Popelková

Duchovní zamyšlení

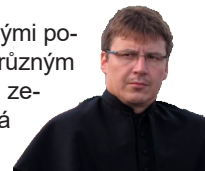
Advent – prostor ticha pro zamyšlení

V evangeliu podle Matouše můžeme číst slova: „...Cokoli jste neudělali pro jednoho z těchto nejposlednějších, ani mne jste neudělali...“ (Porov.: Mt 25, 45) Tato slova nás můžou provádět celý letošní Advent. Protože to je čas, kdy si můžeme v tichu uvědomit, že to byl sám Pán Ježíš, který vykládal svým učedníkům o posledním soudu na konci věku.

Tato slova se týkají i nás všech, kteří si myslíme, že v našem životě je všechno v pořádku, že jsme hodní, vždyť se modlíme, chodíme do kostela, nemluvíme (sprostě) škaredě. Pomáháme svým bližním a ještě kolikrát. Ale napadlo nás někdy, že mnohé věci děláme jenom těm lidem, kteří si to podle nás zaslouží, nebo jsou to lidé nám milí (blízcí)? A co ti, kteří nám ublížili, nebo někomu z našich blízkých, nebo jsou nám nesympatičtí? Kolik času nebo pomoci věnujeme jim? Nebo kolik možností udělat něco dobrého kolem nás nevidíme, protože spěcháme něco „důležitého udělat“, s někým se setkat, něco dohodnout, dodělat? A to nejen dnes, ale i v minulosti (v dětství, v mladosti), možná i nedávno pár týdnů a už jsme zapoměli. Až když nám to tato slova od Matouše v těchto dnech připomněla. Co s tím dělat, vrátit to už nemůžeme, možná ti lidé z minula ani nežijí. Nebo teď si na nic konkrétního nevzpomínáme.

Právě nadcházející období Adventu nám dává prostor ticha na zamyšlení se nad sebou, nad svým životem, nad svými postoji vůči různým lidem. A určitě nám dává možnosti, abychom chyby či naše nedostatky opravili, dali do pořádku různým způsobem. Určitě pomůže modlitba za lidi, kterým jsme nepomohli, nebo obětování mše svaté a svatě přijímání za zmřelé, ztišení se, almužna. I naše těžkosti nebo nemoci můžeme obětovat a takhle pomoci lidem, s kterými se možná potkáme anebo jsme je viděli, nebo jenom o nich slyšeli.

P. Mgr. Jozef Florek

Charita Jeseník vyhláší 15. ročník

VÝTVARNÉ A FOTOGRAFICKÉ SOUTĚŽE

na téma

„Tři králové v proměnách času“

Kategorie: I. do 7 let II. 8 - 12 let

Fotografická soutěž není věkově omezená

Své výtvarné práce odevzdávejte do 31. ledna 2022 na střediscích Charity Jeseník

Fotografie posílejte do 19. ledna na e-mail trikralovka@jesenik.charita.czVíce informací na www.jesenik.charita.cz

Krátce

Sporáky pro Vývařovnu

Díky našemu stálému dodavateli firmě I-Klasa s.r.o., jmenovitě panu Ivo Ščudlovi, jsme pořídili nový kombinovaný sporák do Vývařovny AVE. Přispěl nám na něj částkou 50 000 Kč. Není to poprvé, firma je našim pravidelným přispěvatelem, za což velmi děkujeme.

Podzimní obrázky

Děkujeme dětem ze 4. třídy ZŠ Zlaté Hory a jejich paní učitelce Veronice Keppertové za krásné obrázky s podzimní tematikou, které vytvořily pro klienty Charitního domu sv. Anežky ve Vidnavě.

Listárna

Touto cestou chci ještě jednou poděkovat pečovatelkám a zdravotnicím v Domově pokojného stáří sv. Hedviky ve Vidnavě za laskavý přístup a péči o našeho tatínka v jeho posledních dnech života, stejně jako za podporu a pomoc jeho nejbližším. Za rodinu B. Mrvová

Zpravodaj Vidnavy 11/2021